

LA BOXA (CONCEPTE COMBAT) sempre m'ha generat animadversió. Assistim a una batussa entre dos éssers humans a veure qui fot l'hòstia més dura, qui encerta el cop de puny més violent i qui derrota l'altre pel desgast dels retrucs o amb la patacada definitiva que provoqui la rotació dels ulls d'un dels dos. I si aquesta es produeix, aplaudiments amb el cos allà estès damunt la lona semi-inconscient. No, no m'agrada.

M'agrada que a Granollers torni la boxa i que algú foti un cop de puny a la crisi.

Escolto als qui en són seguidors i els seus arguments. I a diferència dels defensors de les curses de braus, que per sort han estat abolides a Catalunya i on el toro entra a plaça obligat, és maltractat vilment, dessagnat i finalment assassinat, als de la boxa els respecto. En definitiva els dos púgils hi són voluntàriament. I us preguntareu: per què coi fot aquest rotllo? El dia 23 d'Abril del 1993 dos botiguers d'aquesta ciutat, entrats en la més abso-

luta follia, van decidir proposar una desfilada de models amb música en viu i una performance a la mítica nau dels porcs (PIG NAU). Un era el conegut Jaume de l'Àfrica (no per procedència sinó per nom del comerç); l'altre era jo mateix. Allà, ple de gom a gom, i després de cossos libidinosos exquisidament vestits, uns Místics omplint de Rock l'espai i més d'un i una, amb els ulls ja descol·locats sense necessitat de cap combat, una exhibició de boxa tancava l'espectacle. Aquesta setmana, fent el cafè a Can Kiko, uns amics parlen d'anar a fer boxa al nou gimnàs. Merda! -penso- la boxa torna a Granollers! Però la conversa amb el pro-

pietari em convenç que existeix una altra boxa més enllà d'una secció de competició: la dels sacs, les manoples, els abdominals, l'agilitat de moviments; en definitiva, la de l'exercici físic, sense impacte contra res humana. I passats els minuts acabo sabent que ell va ser un dels que van pujar al quadrilàter del ring del PIG NAU. Han passat 20 anys i m'ha fet molta gràcia saber-ho. Dijous passat van inaugurar Kangaroo. M'agrada que a Granollers torni la boxa (concepte esport), però encara més ser conscient de què hi ha qui s'atreveix a fotre un cop de puny a la crisi. Aquí sí: necessitem el KO.

P La pregunta

¿Cree necesarias las obras de la calle Girona?

FRANCESC XAVIER ASÓ Fincas & Ro

"Sí, dejarán una calle mejor de cara al día de mañana, cosa que es necesaria".

PERE LÓPEZ EC Systems School of English

"Son necesarias para darle un cambio de imagen. De esta manera, quizás vendrán otro tipo de establecimientos y se diversificará la actividad económica".

RAFAEL CORREDERA Gran Sport

"Sí. Todo lo que sea cambiar a mejor, bienvenido sea".

ISABEL LLANOS Javi's 2

"Sí. Con las aceras más grandes, la gente podrá pasear y se generará un ambiente mejor para el negocio".

Encuesta: Oriol Serra
Fotos: Xavier Solanas

Encuesta realizada el pasado martes, 21 de mayo de 2013, en cuatro negocios de la calle Girona.

BANGLA DESH ENDOLORIT

Fa tres setmanes, a un barri de Dacca, la capital de Bangla Desh, un edifici anomenat Rana Plaza de 8 pisos, amb cinc fàbriques tèxtils a dins, es va ensorrar.

El darrer recompte de víctimes és de 1.127 morts, 2.437 ferits i 600 desapareguts. Una desgràcia previsible, atès que l'edifici va fer senyals de feblesa de forma manifesta i denunciada pels treballadors, als quals ningú va voler escoltar.

En un espai previst per a 3.000 persones i havia 4.000 treballadors i treballadores. Massificació excessiva, sobrepassant per a la debilitat estructural, sense mesures de seguretat, treballant 12 hores diàries (no són esclaus, però...), en condicions higièniques i de postures molt deficientes, sense justícia social, sense futur, amb uns sous de subsistència de 27 €/mes...

Aquesta és la raó per la qual en el primer món podem comprar vestits atractius, però de dubtosa qualitat, de "usar y tirar" com diuen alguns, a uns preus encara assequibles i així poder seguint explotant als treballadors i treballadores de Bangla Desh i els compradors d'aquí.

Mentre, les empreses transnacionals de les grans marques juguen amb uns grans marges econòmics, els quals els permeten enriquir-se desmesuradament. Elles coneixen molt bé les condicions laborals i ambientals d'aquests centres de treball i per tant, també en són responsables.

La cobdícia d'alguns, no es pot dissimular amb un donatiu a Càritas de 20 milions d'euros.

No els cal pensar en la correcta i justa distribució de la riquesa, i així els pocs rics cada vegada seran més rics i els pobres seran cada vegada més pobres.

Per cert, on és l'industrial copropietari d'un dels tallers, senyor David Mayor, director general de Phantom-Tac, una societat conjunta a parts iguals entre Phantom Apparels (Bangla Desh) i Textile Audit Company (Espanya) amb seu a Reus?

Mayor i els propietaris de quatre societats més, hauran de declarar en una vista preliminar per homicidi per negligència, un delicte que pot comportar cinc anys de presó segons fonts policials.

Aquest és el preu de 1.127 morts, 2.437 ferits i 600 desapareguts? Malgrat tot, avui 7 de maig, tenim 3 bones notícies de cara al futur: el govern bengalí ha decidit apujar els sous i permetre el sindicalisme, i Inditex s'ha compromès a vetllar per les condicions de treball de les empreses proveïdores.

Benvingudes siguin, en benefici de les persones explotades del Tercer Món.

Josep M. Pagès
ONGD Mans Unides
Vallès Oriental

Josep M. Pagès